

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesotu a v Tyndall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí různých poukázek (Money Orders), expressních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Děpisy z krubů čtenářstva ochotně uveřejňujeme. Musí být slušné, psané bez smyslu někomu osobně poškoditi a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

Nyní jest čas pomýšlet na semennou kornu. Učiňte výběr — IHNED, aby se neopakovalo totéž, co se stalo letos na jaře.

Svět je zvrácený. Na jedné straně nutí k volbě lidí, kteří o volební právo nestojí a zůstávají o volbách doma, na druhé brání se dáti hlasovací právo těm, kdož o ně zuby nehty bojují.

Nejrozumnějším rozluštěním ženského hlasovacího práva jest návrh, aby se napřed v každém státě odhývala volba, a sice pouze pro ženy, které by samy svými hlasy rozhodly, zda-li si vůbec hlasovací práva přejí neb ne.

Americká žena stojí takřka u cíle svých tužeb, hlasovacího práva. Dosáhne ho svou zásluhou... Na druhé straně anglické suffražetky dosáhnou kriminálu — a také jen po zásluze. Takovým ženským, jaké vedou v Anglii boj o hlasovací právo, bylo by zločinem je dáti.

Dějiny se opakují. Polévčárny, Coxeyho armáda, železniční stávka a spolkové vojsko na ulicích Chicaga, korna za 6c, zavřené továrny, insolventní banky, úpadky obchodníků, hromadění národního dluhu, bída a hlad — jsou příliš v živé paměti amerického lidu, než aby se dalo zapomínati na vějíčku svobodného obchodu — a tak zv. demokratické reformy, i kdyby ji hlásal ten nejúčinnější profesor v Americe. — Historie se opakuje. Proto: "Pozor!"

"Národní Politika" ze dne 8. t. m. přinesla tuto zprávu o Americe: "Vrchol amerického prorotví. Ve Filadelfii dal si americký millionář Bartholomew Shea zbudovati pro sebe veliké mauzoleum z bílého kararského mramoru podle vzoru Theseova chrámu v Athenách. To ho stálo 720,000 korun. Vedle toho ustanovil a soudně složil veliký peníz na udržování této stavby. — Americké úřady nechávají takové nepřítelné osoby volně pobíhat." — Více o Americe u velikých českých denníků nevědí, leda snad ještě to, že americký dollar platí v Čechách 5 K.

První státní volba letošního podzimu odhývá se ve Vermontě a sice dne 3. září. Dle té obvyklé soudí se na výsledky prezidentské volby. Jest slavnou, která ukaže, z které vtr fouká. Roosevelt počítá již Vermont svou návtěvou, ale příliš mnoho od něj neočekává, poněvadž nepokryté pánům na výchozí fcekl, že jsou zkonstatováni a nepřístupní všemu pokroku. Demokraté namáhají se zuby nehty, aby se zmocnili Vermontu a pojedle tam fečniti snad sám předseda kongressu Champ Clark. Celá Amerika hledí k státnímu tomu s napjetím. — Uvidíme...

Demokratické listy hlásají, že pan Sheff, mnohonásobný millionář a člen bankovní firmy Kuhn, Loeb & Company z Wall Streetu, prohlásil se pro Wilsona a stranu demokratickou. Jestli nás naše paměť neklame, za čas demokratické vlády v slatých dobách Clevelandových byla to firma Kuhn,

Loeb & Company, která jednou lodí vyvázela z Ameriky zlato, z národní pokladny vyzvednuté a druhou lodí je přivázela zpět, aby za ně koupila vládní bondy v ceně 85c na dollar. Ta vlastenecká firma za demokratických časů vydělávala miliony denně a proto se nedivíme, že touží po jejich návratu.

České listy v poslední době zuří proti poměrům na Ellis Islandě a líčí je jako hrůzy inkvisiční. Právě obdrželi jsme soukromý dopis od kongressníka Sabatha, kde píše: "Osobně jsem toho náhledu, že obviňování a výčitky proti přístěhovalecké úřadovně jsou trochu lehkomyšlné a přehnané. Snažím se navštívit Ellis Island tak často, jak jest mi jen možno a ačkoliv jsem nalezl velmi mnoho, co by se dalo napravit, přece jsem toho náhledu, že vše a každý, kdo jest ve spojení s jeho správou, by neměl být zatracován." P. Sabath jest demokrat a sám uznává obžaloby v záležitosti Ellis Islandu, jichž má být užito za kampani boj proti reublikánské administraci, za nespravedlivé.

Ale, ale, pane doktore. Snad si nemyslíte, že povedeme s vámi nějakou polemiku. Nemáme proč. My se nemáme o co hádat. Vy ano. Nedivíme se vám, že se bráníte. My, býti na vašem místě, bránili bychom se ovšem také. Co bylo v našem listu uveřejněno, byla pouze vaše vlastní slova — a jak na ně pohlíží někteří svobodomyšlní lidé. Přece snad nechtěte říci, že člověk, který se s vámi nesrovnává, nemá práva zváti se svobodomyšlným? Svoboda smýšlení každého jednotlivce jest základem pravé svobodomyšlnosti a zdali lidé svobodomyšlní musí věřit všemu, co vy tvrdíte, pak mohou zrovna tak věřit tomu, co jim církev k věření předkládá. Ani vaše švýcarská filosofie, která jest ostatně plná děr, jako švýcarský sýr, nedovede myslícímu člověku vyvrátiti, že vaše sekta jest sektou náboženskou — nutí své stoupence věřiti tomu, co vy jim k věření předkládáte — a začíná, tak jako každá jiná církev od začátku světa, pronásledovati každého, kdo si dovolí mysliti jinak. To my nenazýváme svobodomyšlností. Hádati se s vámi o to, zdali jste svobodomyšlný vy neb my, nebudeme. Kdo chce jíti s vámi, má svobodnou vůli a my jsme těmi posledními, kteří by mu to měli za zlé. K tomu jsme příliš svobodomyšlnými a vážíme si pozitivního názoru každého, i když s námi se nesrovnává. To jest více, než děláte vy. Přijde doba, kdy uznáte, že jsme byli k vám upřímnější než mnozí vaši fanatičtí stoupenci, kteří byli fanatiky, když patřili ke kostelu a zůstali jimi, když se přidali k vaší sektě. — Církev v nich něčeho neztratila a vy, věřte nám, něčeho nezískal. Neradi vidíme, když někdo s naším lidem hraje falešnou hru a skrývá se za Ingersola a Volnou Myslenku, když mu ve skutečnosti nejde o nic, než o \$\$\$ a sobecké cíle. Proto si dovolíme tvrditi, že vy nemáte žádného práva rozhodovati o tom, kdo jest svobodomyšlným a kdo není.

VRAŽDA. SPÁCHANÁ ŽENOU. Porota dvanácti soudců z lidu uznala právě v Chicagu nevinnou žistou mladou židovku, paní Florence Behrensteinovou, která dle podaného svědectví dopustila se na svém manželě chladnokrevně a vypočítané vraždy. Spáchatí zločin ten muž, ani jeden ze sta — a ten by musel být millionářem, by ho dostali advokáti do blázince — nešel by šibenici na takové svědectví, jaké byla podáno proti Behrensteinové.

Tento není, bohužel, ojedinělý případ. V poslední době nemine týdne, aby někde v naší zemi nezabíla žena muže. Případy takové jsou mnohem častější než opánek. Proč? Uznáváme, že jsou pády, kde srovoce a opilec muž dožene ženu svým týráním k záchvatům hysterie, která se rovná šílenství — a je v takovém okamžiku žena sáhne po zbraní. Ani tehdy nemá práva zváti život, leč by její život vlastně byl v tom okamžiku u nebezpečí. V tom okamžiku smí u

žítí zbraně, tak zní zákon. Ani o vteřinu později, když nebezpečí jejího vlastního života minulo. Tak zní zákon — který nedělá žádných rozdílů mezi pohlavím.

Většina případů, které nyní přicházejí před soud, zřejmě a jasně ukazují na chladnokrevně a vypočítané vraždy. Všechna dámička, která se ve svém očekávání sklámala, když se vdávala, nabaží se svého muže. Jedno stisknutí revolveru — a muž, třeba v posteli klidně spící, je mrtev. Co teď? První spustit rámus: "On mne týral, — já se bráním —" Její slovo platí. Pak přijde před porotu s obličejem na smrt bleďým (namalovaným) zahalena v černý závoj, v hlubokém smutku po "surovém" muži, její právní zástupce s ní nastuduje kdy má omlít, kdy se má dát do pláče a jak uprati zasazené oči na soudece z lidu. Muž se vyvíří jako bestie v podobě lidské. "Zde sedí jeho oběť — zničený život. — Jak plakala nad jeho rakví a prosila, aby ještě jednou na ní pohledl. Páni porotci —" Obžalovaná přesně dle návodu omdlévá. Několik hysterických bab káčí se s ní. Právnik mluví, že by kamenem pohnul. — Nedoostane-li za to zaplacené hotovými, však na tom nic neztráti. Takový případ vyhrát — znamená pro něj drahocennou oznamku.

Výsledek? Krev ubohého muže, který snad se ničím neprovinil, než že byl slabochem, zůstane nepomstěna. Sotva je vysloven rozsudek poroty: nevína — ubohá zvedne závoj, unyle pohlíží na své soudece, děkuje jim se slzami v očích — jak pak ne, každý jiný na jejím místě by se dal radosti do pláče — a —? Může se vdávat znova.

Toto líčení není bohužel přeháněním. Nepíše je člověk zaujatý proti ženám, spíše naopak, rozhodný přítel a zastánc ženského hlasovacího práva a to právě proto, že ono jediné dovede zjednat v tomto případě nápravy. Dvanáct poctivých a čestných žen bylo by poslalo Behnsteinovou tak jistě na šibenici, jako by tam bylo těchto dvanáct mužů poslalo Behnsteinu, kdyby byl stejným způsobem zavraždil svou ženu. Vždyť většina porotců trvala den a půl na tom, že se jedná o sprostou vraždu. Ale několik slabochů "gentlemanů" na porotě, pohnutých ne svědectvím, ale slzami a oěima hezké židovky, zmohlo svou. Příklad tento jest tak křiklavý, že ani sám soudec podle zvyku porotcům nepoděkoval za jejich služby a prostě jim řekl, aby táhli domů.

Nemine v posledním čase týdne, aby se někde odehrával podobný případ, kde se jedná o krev. — Na tisíce jiných odehrává se den, kde žena, která se muže svého nabažila, chytje nalícenou hrou a komedii může ho před soudem a světem připravit o čest, klid duše, štěstí a dobré jméno, ba, jestli to poslouží k ukojení její zuřivosti, i o přirozené jeho právo na vlastní děti. Proč? Proto, že — je žena a dovede hrát komedii.

Ženy dosáhly stejného stanovění s muži takřka ve všem, ale zde v Americe podržely si středověkou výsadu, která šlechtná a dobrá žena dovede použiti k dobrému, špatná a zlá ke zlu. Žádná moderní Borgia nepředstoupí před porotu v loňských šatech ani v kaliku. To by nehrálo. Podívejte se na obrázky obžalovaných vrazečnic v novinách, jak jim to sluší. To musí být. A dvanáct mužů, soudců z lidu, kteří přisahal, že budou souditi pouze dle svědectví podaného, káčí se jako dvanáct kůzlek, sotva se na ně upřou zasazené oči omdávající surově vrazečny. Na svědectví nezáleží. Jen na komedii. A ona jde domů svobodná.

Z toho vidíme jen jeden vjevod. Tím jest hlasovací právo žen, které je přivede na poroty a jme jistě, že dovedou ženy dáti žen zrovna tak co jí po právu patří, jako dají muži mužům. Před ženou porotou nepomůže umělé omdávání ani vynucené slzy, poněvadž žena dovede prohlédnout lépe než muž, kde se hraje taková nastudovaná hra. Státní návladní, který vedl případ proti Behnsteinové před porotou v Chicagu prohlásil, že půjde sám před legislaturu státu a vyprodá, aby byl přijat zákon, že ženské rozhod-

ky musí souditi ženské poroty a prohlásil, že dvanáct "slabých", ale poctivých, čestných žen nebylo by nechalo krev Behnsteinovu nepomstěnou jako to udělalo dvanáct "silných" mužů, poněvadž hezká židovka dovedla v čas omdlít, v čas plakati a uprati ku svým soudcům unyle zasazené oči. Ano. V Americe musí rozhodně dostati ženy rovné právo a to co nejdříve. D.

ŠEDESÁTÝ DRUHÝ KONGRESS.

Právě končí se šedesátý druhý kongress jde do historie jako jeden z nejvýznamnějších a sice v jednom ohledu.

Vyloučení Lorimera ze senátu a návrh na změnu ústavy, aby se volili senátoři přímo lidem, který z Lorimerovy affery vzešel, jsou asi hlavní a nejsensaciější udalosti tohoto zasedání. Dále vzbudilo v poslední době veřejnou pozornost množství vetovaných předloh. Celkem poslal prezident kongressu přes 20 veto, a tím překročil record každého svého předchůdce. Značil tak veškeré pokusy demokratů snížití clo dle své škály a ne dle odporu celní komise, dále zachoval gen. Wooda ve velitelství armády, které mu chtěli demokraticky odejmouti, zachránil další trvání svého zamílovaného obchodního soudu, zachoval netknout zákonu o civilní službě a j. v. Na druhé straně se kongress instil prezidentu tím, že zavrhl jeho zamílované smlouvy s Anglií a Francií, které daly mu tolik práce.

Mimo případu Lorimera vyvolaly sensaci obžaloby soudců Hanforda, který odstoupil dobrovolně a soudece Archibolda od obchodního soudu, který bude souzen až v podzimním zasedání. — Právo wisconsinského senátora Stephenson na místo ve senátě bylo vyšetřováno a Stephenson podržel své místo, pouze několika hlasy většiny.

Celé zasedání točilo se hlavně kolem politické hry a materiálu pro nastávající prezidentské volby. Republikáni dokázali, že jsou vlastně dnes v této zemi stranou konservativní ale demokraté jsou jimi zrovna tak, jenže na všeobecný radikální sentiment v národě dělali co mohli, aby se ukázali v radikální masce. Jednalo se jim o to, zostuditi před národem republikány i progressivní a na druhé straně dělo se v jmenovaných stranách totéž.

Jednou, jedinou věcí vyniká tento kongress nad všechny předchůzce a to jest vyšetřování. Vyšetřovalo a vyšetřuje se kde co. Demokratům na tom záleželo, aby vynesli na vrch hodné skandálů a tak podržili straně, která je u vesla, nohy před podzimními volbami. Jako obvyklé nebudou se spolčati, že lid půjde za nimi na základě jejich vlastních předností, jako vad a poklesků strany druhé. To je stará demokratická taktika a dovedou vyhrát jen tehdy, když toho dokáží, aby se lid na republikánskou stranu rozklátá a ze msty a hněvu volí demokraty. Vůli schopnostem a principům by nebyl nikdy žádný demokrat zvolen prezidentem.

V poslední chvíli podařilo se pak demokratům vhoditi pumu do protivných táborů a sice odhalením senátora Penrose o příspěvcích olejního trustu na president-skou kampani republikánské strany. Není pochyby, že tím utrpí jak konservativní tak pokrokový republikán.

President nebyl s to zachrániti svůj tarif board a ten byl společným hlasováním demokratů a republikánů rozpuštěn dne 1. července. Demokraté nebyli ve své celní reformě upřímnými, jako vůbec nikdy. Kolísají se mezi ochranným clem a svobodným obchodem a nosí vodu na obou ramenou. Celkem bylo přijato na 300 důležitějších zákonů a sice tyto jsou asi hlavní: Resoluce, dávající státům k odhlasování přímou volbu senátorů. Zavedení parcelové pošt. Zavedení dětského bureau v oboru práce. Stanovení správy panamského pásma a správy průplavu, což by ještě mohlo býti residentem vetováno. Zákon železniční, že není vlast-

niti a operovati kompetující linie paroploavební. Regulování bezdrátne telegrafie a pravidla ochrany námořní. Zákon misrepresentací na vinětič a v oznámkách patentních medicín a vůbec zákaz vyrábění celé řady těchto, které jsou podvodné nebo obsahují zdraví škodlivé součástky. Odvolání ruské smlouvy ohledně pasů, na žádost ruských židů. Poštovním zřízením dovoleno zakládat unie a podávati petice ke kongressu. Zákon o domovinách byl změněn z pětiletého na tříletý pobyt a jinak ulehčeno domovinářům, což ovšem jest prací senátora Boraha a kongressníka Kinkaida, obou republikánů.

Senát znovu zdůraznil Monroeovu doktrínu a dal všem velmocím světa na srozuměnou, že Spojené Státy nestrpí, aby která z nich na západní polokouli nabývala nového území. Filipinské občanství bylo dáno všem domorodcům na Filipínách a americké všem Porto Ričanům. Alasce dáno zřízení teritoriální. Zavedena všeobecná osmihodinová doba pracovní pro zaměstnance federální. Senát se sněmovnou nedohodly se vůbec na zákoně o cukerním cle, daní obchodní, o cle na ocel, chemikálie a bavlnu, takže ku přijetí těchto zákonů nedošlo vůbec.

Pozoruhodným byl tento kongress, že musel dvakrát povolití provisorní rozpočet a třikrát přijal pravidelný, poněvadž jej prezident dvakrát vetoval a nepovolil, až ze zákona kongress vyňal položky, které si tam pan Taft nepřál. Sněmovna sice přehlasovala jeho veto tři čtvrtinovou většinou místo dvou třetinové, ale v senátu, kde také dána obvyklá většina pro zákon, veto nedošlo dvon třetin a tak prezident posadil svou. D.

CELNÍ PLÁNY WOODROW WILSONA.

Woodrow Wilson, čínský demokratický kandidát za prezidenta Spoj. Států, který praví ve své "Historii amerického lidu", že Číňané jsou lepšími dělníky než vystěhovalecť z Evropy, nyní zase vystěhovalecť z Evropy, nyní zase prohlásuje, že jest jeho úmyslem fezati clo po kouskách a ne najednou.

Ve VERDIGRE, NEB. V každé době a do okolí jede na volání. 16-17 Farmerský telefon v úřadovně. Jest hotov posloužiti krajinám!

Dr. F. H. Kučera

český lékař a ranhojč

Dr. Břetislav Dienstbier český zubní lékař

Dr. J. C. Soukup, zubní lékař

Adolf A. Tenopír, český právník

Louis Berka právník

C. H. Kubát, právník a vojenský notář

Krásné čtení zdarma!

SLAVIA

rod v nestřežené chvíli se obrátil k demokratům a k jejich svobodnému elu. Skutky mluví. Mohou ukázati demokraté a pan Wilson na praktické zkušenosti, které prodělal americký národ za poslední demokratické vlády. Coxeyho armáda a železniční stávka v Chicagu jsou ještě v dobré paměti občanů než aby je mohli již letos demokraté nabalamutiti na tu samou vějíčku na jakou národ sedl, když zvolil Clevelanda.

Dějiny se opakují. Demokratičtí kandidáti, demokratičtí řečníci, demokratické časopisy budou demokratické vlády, že ochranné clo mu škodí. — Jak mu škodí to jest nejlépe patrné v rozdíle časů, jaké jsme měli za doby demokratické vlády a svobodného obchodu — a jaké jsou za administrace republikánské, protekce amerického průmyslu a americké mzdy pro amerického dělníka.

Kdo chce, aby se vrátily zase demokratické časy s Coxeyho armádou a vydávání bondů vládou bez příjmů, polvkáren v městech a korny za 10c buší, má dobrou příležitost dostat to, po čem se mu stýská. Jen ať volí pana Wilsona a jeho demokratickou stranu. Za rok se bude moci nechráněný americký dělník přidati opět k hladové armádě. —

Dr. J. F. Scheffčik,

očním, ušním, nosním a hrdečním neduhům.

Dr. F. A. Sedláček OMAHA, NEB.

Dr. F. H. Kučera český lékař a ranhojč

Dr. Břetislav Dienstbier český zubní lékař

Dr. J. C. Soukup, zubní lékař

Adolf A. Tenopír, český právník

Louis Berka právník

C. H. Kubát, právník a vojenský notář

Krásné čtení zdarma!

SLAVIA